

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 150/10
16.06.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Анђелке Станковић, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Р, због кривичног дела пореске утаје из члана 229. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 132/10 од 14.05.2010. године, подигнутом против правноснажних решења Општинског суда у Чачку Кв. ... од 21.07.2009. године и Окружног суда у Чачку Кв. 312/09 од 28.12.2009. године, у седници већа одржаној у одсуству обавештених Републичког јавног тужиоца и окривљеног С.Р, а у присуству браниоца окривљеног, адв. М.Н, дана 16.06.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 132/10 од 14.05.2010. године и УТВРЂУЈЕ да је правноснажним решењима Општинског суда у Чачку Кв. ... од 21.07.2009. године и Окружног суда у Чачку Кв. 312/09 од 28.12.2009. године повређен кривични закон у корист окривљеног Славише Радмиловића (члан 368. став 1. тачка 11. у вези са чланом 274. став 1. тачка 3. Законика о кривичном поступку).

Образложење

Решењем Општинског суда у Чачку Кв. ... од 21.07.2009. године одлучено је да нема места оптужби против окривљеног С.Р. из Чачка, по оптужници Општинског јавног тужиоца у Чачку Кт.158/08 од 20.05.2009. године, због кривичног дела пореске утаје из члана 229. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика, па се кривични поступак обуставља.

Окружни суд у Чачку, решењем Кв. 312/09 од 28.12.2009. године, одбио је као неосновану жалбу Општинског јавног тужиоца у Чачку изјављену против решења Општинског суда у Чачку Кв. ... од 21.07.2009. године.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз.132/10 од 14.05.2010. године против наведених правноснажних решења, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП у вези са чланом 274. став 1. тачка 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и утврди да је решењем Општинског суда у Чачку Кв. ... од 21.07.2009. године и решењем Окружног суда у Чачку Кв. 312/09 од 28.12.2009. године повређен закон у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 2. и 3. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и окривљеног С.Р, а у присуству браниоца окривљеног, адв. М.Н, размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет и по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Решавајући о приговору браниоца окривљеног против оптужнице, првостепени суд је закључио да се из доказа прикупљених током истраге не може утврдити постојање основане сумње да је окривљени извршио кривично дело из члана 229. став 3. у вези са ставом 1. КЗ које му је стављено на терет, а таквог квалитета и довољне за оптужбу против окривљеног за наведено кривично дело и да зато поступак треба обуставити на основу члана 274. став 1. тачка 3. ЗКП, а тај закључак првостепеног суда и разлоге за исти изнете у првостепеном решењу, другостепени суд је у свему прихватио као правилне.

Међутим, основано се у захтеву за заштиту законитости истиче да су разлози за предњи став суда изнети у побијаним правноснажним решењима, нејасни и противречни, међусобно и са стањем у списима предмета, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП.

Предњи закључак првостепени суд заснива на налазу и мишљењу вештака економске струке да је окривљени правилно утврдио претходни порез и да је у периоду означеном у оптужници остварен промет између предузећа окривљеног ПП "К..." и Предузећа "Ф..." из Н.П. и "Ф..." из Б, да су ова предузећа основана код овлашћених органа на законом прописани начин и да су евидентирана као порески обвезници са одређеним прометом, а да су њихови рачуни у блокади тек после периода означеног у оптужници и такође, полазећи од исказа сведока М.М., власника Предузећа "Ф..." и З.Ф. власника Предузећа "Ф...", датих пред истражним судијом, да је постојао промет између њихових предузећа као добављача са предузећем окривљеног.

Из налаза и мишљења вештака, међутим, не произилази тако како суд утврђује, да је промет робе између наведених предузећа заиста и остварен, већ да је евидентиран у документацији предузећа, при чему не стоји ни констатација суда да је налаз и мишљење вештака дат на основу комплетне документације која се налази у предузећу окривљеног, јер из налаза и мишљења вештака произилази да документација о промету робе између наведених предузећа није потпуна, да су рачуни – отпремнице књижени само у једном примерку за потребе предузећа окривљеног, уместо у два примерка за купца и продавца робе, да рачуне – отпремнице не прати друга документација са подацима о месту из којег се роба допрема, начину испоруке, превознику и да не садржи податке неопходне за систематско књижење, као и да одговарајућа документација као доказ да је промет заиста остварен не постоји код предузећа добављача, па се у мишљењу вештака износи да је ствар оцене суда да ли се ради о фиктивној документацији (што јесте кључно питање), а да је у питању пословни однос са тзв. "фантом" предузећима. С тим у вези вештак износи податке до којих је проверама дошла Пореска полиција, да се ради о предузећима која не обављају делатност на пријављеној адреси, немају ни једног запосленог радника, немају магацине, врше фингирани излаз робе и да документација тих предузећа није доступна контроли, те да ова предузећа спадају у ризичну групу предузећа која у знатном обиму избегавају плаћање пореза, а суд сасвим занемарује овај део мишљења вештака.

Дакле, суд селективно узима у обзир само одређене доказе, анализира их и на тај начин врши оцену контрадикторних доказа која није могућа у овој фази поступка, а што је јасно видљиво и из противречних разлога првостепеног решења да веће није ценило доказе али је "утврдило да у списима предмета међу прикупљеним доказима нема контрадикторних доказа" и оцене да "то што вештак наводи да му није била доступна документација спорних фирми и добављача, не представља било какав доказ, а понајмање контрадикторан доказ који би поткрепио основану сумњу да је окривљени извршио дело које му се ставља на терет", на шта се све основано указује у захтеву.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је уважио као основан захтев за заштиту законитости и на основу члана 30. став 1. и члана 32. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС" 116/2008), те члана 24. став 7. ЗКП, односно члана 10. Закона о изменама и допунама ЗКП ("Сл. гласник РС" број 72/2009), а применом члана 425. став 2. ЗКП, односно утврдио постојање у конкретном случају повреде закона у корист окривљеног на коју је указано захтевом, не дирајући у правноснажна решења.

Записничар-саветник

Председник већа

судија,

Наташа Бањац,с.р.

Анђелка Станковић,с.р.